

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin MOȘINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 - ISSN-L 2734 - 6889

Cauza națională

Prof. univ. Dr. Mircea POPA

O vom spune de la început: România se află de 30 de ani încoace într-o situație critică, negăsindu-și nici ritmul nici calea firească de dezvoltare. Cauze? O mulțime, și care de care mai serioase. Acaparată în decembrie 1989 de o fostii comuniști reciclați ai lui Iliescu și Roman, cu o viziune politică haotică, de aparentă lingușeală față de popor, oamenii din fruntea țării s-au compromis încet-încet prin măsurile nechibzuite luate, prin faptul că au fost principalii responsabili ai morților revoluției, a mineriadelor, a distrugerii sistemului de irigație, a privatizărilor scandaloase, a însușirii tacite a patrimoniului PCR, UGSR, a lăsării de izbeliște a exploatărilor miniere, a devastării patrimoniul cooperativelor agricole, a restrângerii treptate a posibilităților de muncă, a exodului masiv al tinerilor. A urmat, cum era firesc, criza mereu accentuată de bani care a dus aproape de faliment CFR-ul, poșta română, Tarom-ul și toate instituțiile funcționale ale statului.

A urmat aderarea noastră la UE, făcută în genunchi, în condiții umilitoare, pe care le-am acceptat și care ne-au transformat într-o adevărată colonie și piață de desfacere, perioadă marcată de afacerea Bechtel, de cea a lui Videanu și a altor rătăciți prin deșertul devalizării resurselor naturale, a furtului banilor europeni, a aruncării pe fereastră a altora, prin proiectele nesăbuite ale Udrei, a șpăgilor uriașe luate la restituirea unor terenuri bucureștene, a politicii falimentare a lui Băsescu, bazate pe compromisuri și degradarea însemnelor statului, puse la cale printr-o cârdășie perfidă între politicieni și interlopi etc. etc.

Țara a devenit treptat o vacă de muls pentru toată lumea, un teren al veleitarilor și impostorilor, în care ne-am trezit cu Dragnea pe post de pontifex maximus și cu etapa femeilor-conducătoare scoase la suprafață din zona Teleormanului imund. Văduvind bucătăria și birourile locale de aportul crucial a unor capacități de producție specializate exclusiv în învârtirea cratițelor, acest clovn al spectacolului politic a împins România în ultima ei fază de scandal săpămânal și de schimbare lunară a guvernelor. Obsedat de procesul în care era implicat, acest dictator de baltă care țintea la o poziție de premier, a dus la eșecul deplin al țării într-o cârdășie ilustră cu un alt eșuat al politicii românești, Tăriceanu-Meleșcanu, punând la cale restituirea proprietăților plătite cu sânge și sudoare de statul român unitar la 1918, printr-o lege absurdă și golită de orice sâmbure juridic. Legea, emanată din cercurile udemeriste și semnată pe genunchi de acești mutoni ai politicii românești, a făcut să intre în feliment însăși țara, blocând-o și aruncând în haos și derizoriu orașele românești din Transilvania, ajunse pe mâna maghiarilor de pustă, cu acte falsificate și pergamente nemeșești dubioase, născocite în laboratoarele iredentiste ale unui Viktor Orban amenințător. Cele trei județe ale Transilvaniei din zona Covasna-Harghita au ajuns aproape goale de români și supuse unui iredentism orb, pus la cale prin șantajele periodice ale lui Hunor și ale ciracilor săi care cer continuu câte ceva, aruncând la coșul de gunoi însăși demnitatea noastră națională. Tejghetarii lipsiți de scrupule de la București au cedat de fiecare dată cererilor din ce în ce mai lipsite de orice decență a acestor urmași de nemeși șireți, ajungând să ne transforme orașele în proprietăți particulare, cu nume și inscripționări care rănesc pe românii băștinași dându-le impresia că se află pe un teritoriu străin, de ocupație. Se pare că țara e condusă prin ordine venite din Vest sau de peste Ocean, prin ambasade

Cetatea Cavalerilor

NR. 5(33) MAI 2023

2

și interpuși pe post de guvernatori, lăsând la o parte orice jenă și demnitate de națională, care, în noua situație, a devenit extrem de precară și superfluă. A crescut peste măsură vulnerabilitatea statului, îngropată într-un morman birocratic de legi care se schimbă periodic, încâlcind și și amalgamând și mai mult orice claritate și luciditate administrativă, aruncând instituțiile statului într-un birocratism monstruos, în care cetățeanul e un simplu spectator. Poliția e tot mai puțin prezentă în apărarea cauzelor cetățenești, când nu lucrează mână în mână cu interlopții și penalii, procurorii târăgănează cu anii orice fel de cercetare, iar justiția e aproape nefuncțională, infestând străzile cu sute de mii de hoți, violatori, criminali. Pedepsele date celor care încalcă legea sunt din ce în ce mai blânde, dacă nu chiar suspendate de la început, legile sunt interpretate după ureche și după imixtiuni obscure, iar mișcarea hârtilor a ajuns un fel de sport național, cunoscut și recunoscut, prin pierderea porceselor la CEDO și pagube și dobânzi uriașe, care trebuie plătite. Prin asemenea greșeli, de care nu răspunde nimeni, bugetele țării sunt tocate și înjumătățite, iar retrocedarea a împins țara cu o jumătate de secol în urmă. După etapa în care termopanele venite din China pentru casele și ouăle lui Năstase, a venit etapa marinarului buclucaș, cu hachițele sale mahalagești, cu udrea lui eternă, care a redus demnitatea prezidențială la cota zero, mai ales că a lăsat o mulțime de bani pe mâna unei descreierate, băgând țara în ceață. Din acel moment a urmat epoca Dragnea, la fel de sinistră ca personajul, care se credea un fel de Hanibal al Carpaților, dar cu aere de cunoscător universal, de o jalnică ignoranță pidosnică, obsedat până la epuizare de starea sa juridică și de amenințarea venită de la Tel-drum. A schimbat lunar guvernele, și-a înlăturat metodic și sistematic toți potențialii rivali, s-a înconjurat de un harem de femei care mai de care mai expirate, pe care, din simple secretare de școală le-a ridicat la rang ministerial, în așa fel ca nimeni să nu-i poată pătrunde planurile obtuze și ridicole. A ajuns abonatul tuturor televiziunilor și a deceziilor anapoda, încât a ajuns să blocheze orice inițiativă și măsură decentă. Acest vizitiu de droșcă hodorogită a sfârșit cu oiștea în gard, încât până și adormiții de la servicii s-au gândit că e cazul să scape de el trimitându-l puțin la răcoare ca să-și lingă rănilor și să-i vină mintea la cap, revizuindu-și comportamentul prin lichidarea mustății sale staliniste, punându-și-o la conservat pentru vremuri mai bune. Deocamdată s-a afirmat doar în postura unui fan al lui Mateiu Caragiale, reproducând la scara zilelor noastre uitata figură a unui Pașadia balcanic. Ca pe vremea lui Caragea, domnia sa a intrat în istorie prin absurdul total al situației, prin comporomiterea totală a guvernării printr-o persoană care a ținut multă vreme capul de afiș al glumelor cotidiene, prin năuceala generalizată. Într-o țară în care nimic n-a mai funcționat normal, circul zilnic era asigurat de cioporul de fetișcane care-l asaltau zilnic pentru a afla maxima zilei și horoscopul televiziunilor naționale. Țara a ajuns pe post de Ugandă africană, mai ales de când ne-a adus-o pe Viorica Vasilica Zdrăngănilă, care, odată urcată în avion nu mai știa în ce țară se află și ce capitală ar mai trebui mutată dintr-un loc într-altul. Lipsită de orice credibilitate pe plan extern, cu o societatea civilă divizată și măcinată de griji economice, cu o mass-media aservită unor interese străine sau derizorii, cu o educație națională la pământ și cu una școlară extrem de precară, ajunsă în faza analfabatismului generalizat, România nu a făcut de 30 de ani decât să dea înapoi sub toate raporturile, împotmolindu-se într-un noroi politicianist până la gât. Cel mai grav lucru este însă acela al lipsei unui program coerent pe tărâmul vieții statale, a păstrării integrității și libertății noastre naționale. Aici stăm cel mai rău și iată din ce pricină.

Primul element de luat în seamă este cel economic. Pentru noi, factorul cel mai agravant pentru Transilvania a fost legea retrocedărilor, făcută de o mână de indivizi neisprăviți, străini de orice cunoștințe istorice și juridice, care au acceptat ideea udemeristă *restitutio ad integrum*, semnată pe genunchi de Tăriceanu, așa cum a semnat și anularea drepturilor noastre asupra Fundației Gojdu, fără să avem măcar idee cât ne constă din punct de vedere economic această semnătură. Corelativ, n-am fost în stare să prezentăm o listă de revendicări și restituiri de bunuri românești aflate în Ungaria, în satele greco-catolice de odinioară, cu o fostă populație românească activă, ajunsă, în momentul de față să-și uite atât limba cât și naționalitatea. Acolo, am avut biserici, case parohiale, școli, institute bancare, tezaure, pe care nu le mai avem, fiindcă nu le-am cerut la timp, și pentru că populația românească de acolo nici nu mai există. Sunt doar toți unguri. Altfel nu puteau supraviețui.

Retrocedând masiv clădiri, școli, muzee, spitale etc. fără nici o regulă și fără amendamente clar specificate, proprietățile românești din orașele din Transilvania s-au diminuat mult. A intervenit banul românesc scurs în buzunarul maghiarilor prin chirii imense, prin afaceri comerciale și

-2023 -ANUL IULIU MANIU !

Cetatea Cavalerilor

NR. 5(33) MAI 2023

cumpărarea de bunuri de consum ungurești. Cu banii acești s-au cumpărat proprietăți, pământuri, păduri, care au trecut masiv în mâinile maghiarilor și ale uneltelor lor. Au fost ajutați în acest sens de românii de la sate, toți tineri sau în floarea vârstei, care au luat drumul străinătății lăsând în comunitățile românești doar bătrâni neputincioși și copii înstrăinați și orfanizați sufletește. Pământurile fertile din vestul țării, menite unei agriculturi comasate, a fost oferit italienilor, arabilor, maghiarilor, austriecilor și altora care au dispus de tractoare și utilaj agricol și care le-au transformat în ferme pentru exportat cereale, cu venituri nu pentru noi, ci doar pentru ei. La fel se întâmplă și cu imobilele retrocedate devenite surse importante de afaceri comerciale, prin reastaurante, cantine, hoteluri, localuri de închiriat etc, care pompează surse de venituri masive în buzunarele străinilor.

Al doilea element determinant este cel politic. Elemente dubioase, slab pregătite intelectual dar cu o poftă imensă de acaparare de bunuri, au dat buzna în politică și, sprijinindu-se unele pe altele, prin coterii de familie și interese obscure, au făcut și votat legi proaste, care au afectat mica și marea producție, în special capitalul autohton, sprijinind doar molurile și corporațiile străine, băncile etc., care, așa cum s-a spus, repatriau capitalul și profitul, trimitându-l peste graniță. Îi recunoaștem după apartamentele și vilele din străinătate, după vacanțele petrecute în cele mai cunoscute locuri de petrecere ale lumii. Stagiul din politică a fost folosit doar pentru umplerea teșcherelei proprii. Pentru controlul averilor ilicite s-a creat o secțiune specială la DNA, unde a tronat o vreme cu apucături de harpie o altă doamnă celebră, numită Kovesi, care și-a asigurat colaborarea unui Ghiță sau Portocală, unul fugit din țară, iar celălalt dat deocamdată de după prun. Rolul ascuns al acestei luptătoare, inspirată din filmele americane de ultimă oră, a fost acela de a decima clasa noastră politică, de a o decredibiliza, de a o neantiza. Oamenii inteligenți, cinstiți și cu coloană vertebrală s-au dat deoparte, iar elitele științifice s-au retras în buncăre cărturărești, lipsind clasa politică de oameni pricepuți, iar scrierile lor lipsite de un obiectiv practic imediat, deci fără cititori, fără rezonanțe la actualitatea stringentă, nu le citește nimeni. Am ajuns acolo, încât nu mai avem oameni politici credibili, de anvergură, ci doar erzațuri intelectuale, de o crasă mediocritate. În afară de Rareș Bogdan n-a ieșit la lumină nicio personalitate coagulantă, purtătoare de făclie patriotică. Bibliotecile stau goale, nu le mai aprovizionează nimeni cu cărți, iar în librării cartea a ajuns un lux. Nici nu mai avem timp să citim, deoarece spectacolul hilar al televiziunilor ne acaparează tot timpul. Seară de seară ne întâlnim cu personaje lipsite de carismă, cu traiectorii programatice previzibile. Ponta s-a dovedit un spirit alunecos și nesigur, Teodorovici un aventurier, Fifor un trepăduș slugarnic, Firea măcinată de dilema de a fi ajuns ce și-a dorit, în pericol de a fi înghițită de haita mahalalelor bucureștene. Putem să-l socotim pe Iohannis un stegar al credinței naționale, gata să se jertfească pe altarul politichiei? Nu credem. S-a văzut de-a lungul timpului cum toate partidele cu oaracere sânge românesc în vene au fost spulberate, începând cu PUNR, cu „Vatra românească”, cu societatea „Avram Iancu”, cu Federația refugiaților și condamnaților politici etc. Aceștia nu mai contează de multă vreme nici electoral (acuza de „naționalism” aruncată cu prea mare larghețe de unii și întreținută cu multă subtilitate chiar de grupuri de influență șorosiste), au lichidat orice urmă de rezistență cu această lozincă fundamentală, uniformizând totul.

O vom spune deschis: toți președinții și oamenii noștri politici au contribuind direct și integral la demolarea statului național român. Ei toți ar trebui trimiși la închisoare pentru amputarea țării și punerea ei pe o traiectorie greșită. De la Iliescu la Roman, și de aici la Băsescu și Dragnea, poporul român a pierdut rând pe rând în fața străinătății și a noastră, prin postura de unelte servile în care au apărut, prin lipsa de verticalitate și de demnitate națională. Numai când te uiți la Băsescu, la Meleşcanu și alte epave postdecembriste îți dai seama de gradul nostru de mumificare și sclerozare generalizată. Începutul l-a făcut Iliescu, lichidând colectivele de la sate și risipind pământurile în cele patru vânturi, nefiind în stare să apere cu o brigadă de soldați instalațiile de irigație și lăsându-le să fie furate intenționat, cu urmări devastatoare și greu de stăvilit. La starea de eroziune rapidă a solului a contribuit tăierea sălbatică a pădurilor, lipsa totală de ocrotire a patrimoniului forestier, unde hoții își dau mâna cu autoritățile pentru a lichida și această ultimă bogăție națională, stare evitată de fiecare guvern ajuns la putere până acum. E drept că fiecare dintre acestea a avut un obiectiv precis: Roman a lichidat industria, Băsescu a lichidat flota, Năstase armata, Dâncilă-Dragnea, pădurile. A fost desființat serviciul ostășesc obligatoriu, sigurul loc în care băieții de la țară puteau fi educați și civilizați, și puteau să apere neamul de orice amenințare. De aceea rușii ne râd în nas pentru cutiile de chibrituri

-2023 -ANUL IULIU MANIU !

Cetatea Cavalerilor

NR. 5(33) MAI 2023

cu care noi i-am întâmpina la o adică. Toate rafinările noastre competitive, industria petrochimică, de construcții navale, de construcții civile, de hidrotehnică s-a dus pe apa sâmbetei, prin fiecare dintre orașele noastre se cascadează găurile negre ale unor clădiri industriale, cu aspect hidos și neprietenos.

De când ne știm politica a fost făcută în țara asta de urmașii comuniștilor și securiștilor, care, de teamă pentru ei și familiile lor au trădat orice interes național. Șantajabili, ei au ajuns cu timpul niște simple marionete în mâinile lui Hunor și ai conașionalilor lui, care pentru orice vot au cerut ceva. Și azi și mâine și poimâne, această politică a pașilor mici, a cererilor insolente, de înjunchiere prin spate a țării a dat rezultate. A dovedit-o ultimul lor congres de la Cluj, unde reprezentanții statului român au defilat prin fața lor cu stegulețele maghiare în mâini, ca niște căței gudurându-se pe lângă dulării de rasă, până și Tăriceanu și-a mogoroncit discursul în limba maghiară. Cum au cedat aici românii, renunțând și la însemnele noastre naționale, la imn, la simboluri etc., ține de un vis coșmaresc pentru care toți marii noștri luptători pentru națiune, de la Ștefan la Mihai, și de aici la Maniu și Goldiș, Lucaciu sau Goga s-ar răsuci în mormânt de rușine. Fără cea mai mică idee și experiență și viziune politică. Dragnea este la capătul acestui șir imens de trădări și cedări, un fel de vis urât al fanariorismului românesc dâmbovițean care, pentru interese personale meschine, a fost gata să vândă Transilvania dimpreună cu toți românii care mai supraviețuiesc pe aici. Salvarea lor a fost până nu demult fuga în Apus. Unde s-a mai văzut în epoca modernă o țară care să fie desființată prin voința supremă a locuitorilor ei?

Au plecat cinci milioane de români și, în doi ani, vom fi egali ca populație cu Ungaria, care, bașca, are și cea mai organizată și disciplinată armată în inima României, ținută aici cu banii Budapestei și hărniți cu visurile iredentiste ale lui Tisza, Horthy, Orban, care sunt pe cale de a ne deveni din nou stăpâni și a ne pune să învățăm din nou limba maghiară. Unii dintre noi și-au procurat deja manualele necesare, iar dascăli și școli de învățare funcționează în fiecare oraș din Ardeal, finanțate chiar de statul român. Dacă vă veți uita mai cu atenție în jur veți vedea, mai în toate orașele noastre ardelen, funcționari maghiari mai numeroși ca românii, secretari de stat și oameni din administrație majoritari, locuitori colonizați cu banii Budapestei, români-neoși cu dublă cetățenie etc.

La ora de față România e o țară captivă, care nu mai știe cum s-o scoată la capăt. O politică internă nesăbuită, bazată doar pe împrumuturi, a dus țara în pragul falimentului, adică ceva cum este Venezuela, sau cum a fost Grecia. Guvernații nu au de unde se împrumuta, căci nu le mai dă nimeni bani, decât cu dobânzi exorbitante. De aceea apelează la rezerva națională de aur. Acest Orlando furioso al finanțelor românești a fost un aventurier notoriu, iar Vâlcov un caz de patologie socială. În loc să apeleze la banii din bănci ai românilor, dându-le acolo o dobândă de 8% sau 10% că doar o dai poporului tău, ne ademenesc cu 4%, cifră care nu atrage pe nimeni, în timp ce străinilor ei le dau 12%. Unde e gândirea ta de finanțist, dle Orlando? Unde e gândirea economică în cazul construcției de autostrăzi de carton, care azi se inaugurează, iar mâine se surpă, când companiile străine ne părăsesc din această pricină. Chiar prin muncă voluntară sau prin mobilizarea armatei în interes național ar fi trebuit să dăm națiunii măcar o autostradă spre vest și nu bucăți de drumuri care nu duc nicăieri. S-ar fi putut, dacă mascarada incompetenței și sarabanda furturilor n-ar fi luat proporții incalculabile, scoțând la suprafață afaceriști veroși și incuți, care nu sunt educați să înființeze fundații, să ofere burse, ajutoare, să facă ceva pentru semeni. În afară de Hagi care a creat o școală de fotbal, Țiriac n-a creat nimic, Năstase mai mult cheltuie decât câștigă, iar ceilalți milionari (exemplu Băsescu) mai mult iau decât dau. Satele au ajuns o paragină, pământurile vândute, pădurile tăiate, petrolul concesionat. În România furtul și jaful au luat proporții gigantice. Țara a devenit tot mai neatractivă (nu mai are forță de muncă ieftină), nu se știe administra, nu are o viziune de dezvoltare durabilă, în ea totul e second-hand, un fel de groapă de gunoi a Europei. Cunoașteți o administrația mai birocratizată și mai incompetentă ca a noastră? O țară pe punctul de a atinge maximum de infraționalitate?

Până și diaspora de care depindem economic în bună măsură, s-a lămurim ce suntem în stare să facem, având în față farsa de la 10 august. E apoi de neînțeles, cum Papa, invitat de statul român în țară, n-a fixat Blajul, Beiușul sau Gherla în itinerar și a amestecat românitatea cu romano-catolicismul! E de neînțeles ca Orban să-l aștepte pe Papa la Șumuleu și nu ÎPS Robu, episcopul nostru. De aceea nu ne mai rămâne decât să le-o spunem de la obraz: „Deschideți ochii, domnilor guvernanți!”, și gândiți-vă în ceasul al 12-lea la spusele lui Bărnuțiu: „Țineți cu poporul ca să nu rătăciți!”